

[Lonnart Larson.]

man siger det til vedkommende mennesker, så siger de: all right, nu får vi denne miljølov, og så vil vi kunne lukke disse virksomheder. Vi ser hver dag, hvorledes man udstykker jomfruelige områder og udstykker lige op til motorveje, så miljøet ikke bliver i orden.

Jeg vil meget stærkt henstille til ministeren, at man sørger for, når denne lov skal føres ud i livet, at tage alle mulige hensyn og hele tiden sætte de miljømæssige hensyn så meget i højsædet, at vi ikke får en ny reform, der ligesom kildeskattereformen ikke på nogen måde når sit mål.

Overgaard Nielsen: Jeg skal ikke gentage, hvad mit partis ordfører har sagt som grundelse for mit partis stilling, måske understrege den dybe beklagelse af, at dette lovforslag ikke, skal vi sige det på den måde, helt tilfredsstillende det radikale venstre. Det er så meget mere beklageligt, som vi kan give hr. Lembourn fuldstændig ret, når han siger, at vi nærmer os en katastrofe på det foreningsmæssige område.

Grunden til, at jeg har taget ordet, er SF's ændringsforslag nr. 1 til stk. 3 i § 1. Vi har i udvalget fået et svar fra ministeren, der på mig virker lidt foruroligere. Slutningen af § 1, stk. 3, er understreget så stærkt, at det tyder på, at det måske først og fremmest bliver de økonomiske hensyn, der bliver afgørende i foreningsbekæmpelsen. Jeg siger ikke, at det er ministerens hensigt, men jeg har en fornemmelse af, at det kan gå i den retning. Og når hr. Lembourn henviser til, at ministeren har givet tilsagn om, at man selvfølgelig vil tage samfundsøkonomiske hensyn, og at der skal være en balance mellem miljøhensyn og erhvervsmæssige interesser, så synes jeg ærlig talt ikke, at den sidste del af stk. 3 er nødvendig. Når dette tilsagn foreligger, måtte det være tilstrækkeligt for dem, der har ment det nødvendigt at få denne tilføjelse til stk. 3. Jeg synes, at SF's ændringsforslag på dette område giver os en sikkerhed for, at det først og fremmest er foreningsbekæmpelsesformål, denne lov skal tjene. Hr. Camre talte specielt beroligende om dette stk. 3 i § 1, men jeg føler mig altså ikke helt beroliget. Jeg er bange for, at der på denne baggrund kan blive tale om en antiforeningsbekæm-

pelseslov, som hr. Lembourn ved en fortællelse fik sagt, og derfor agter jeg at stemme for SF's ændringsforslag nr. 1.

Brøndlund Nielsen: Som tilkendegivet af mit partis ordfører er der gode træk ved dette lovforslag, og jeg synes også, at vi har haft et godt og sagligt udvalgsarbejde. Men der står nogle problemer tilbage, og et af dem — det er også fremgået af debatten her — er administrationen.

Det er jo i høj grad en bemyndigelseslov, og det mener vi sådan set i venstre er nødvendigt i et vist omfang, det har vi også givet udtryk for. Men når der vedtages en bemyndigelseslov, er det vigtigt at se på, hvordan disse bemyndigelser vil blive udnyttet, og her kan der godt spores tvivl i hvert fald i mit sind om, hvordan det vil gå. Jeg kan bl. a. erindre om, at vi sidste år havde et lille forslag om forbud mod overlydsflyvning, og jeg forstod det i hvert fald sådan, da det blev behandlet, at det skulle føre til en i hvert fald fælles nordisk indsats og et kraftigt udspil i forbindelse med miljøkonferencen i Stockholm. Så vidt jeg husker, var det, ligesom det ikke blev til slet så meget, men jeg har måske ventet mig for meget.

Så har vi også under udvalgsarbejdet set visse prøver på, hvordan bemyndigelsen kan tænkes udnyttet, og jeg kan bl. a. her henviser til det udkast til reglement til afløsning af sundhedsvedtægter, som vi har modtaget. Jeg kan ikke læse det anderledes — for nu bare at tage en enkelt lille ting frem i dette reglement — end, at det efter dette f. eks. vil være forbudt, for at sige det ligeud, at forrette et naturligt ærinde i naturen. Det er jo sådan, at når man vil stramme administrationen på alle disse områder, kan man godt blive betænkelig ved, at den slags fremgår for en ganske almindelig læg læser. Selvfølgelig kan man søge miljøstyrelsen om dispensation gennem kommunalbestyrelsen, men det gør man nu nok ikke i den slags sager, og til gengæld kan man så trøste sig med, at kommunalbestyrelsen nok ikke kan nå at håndhæve den kontrolbeføjelse, den har. Men det er blot et lille eksempel, som jeg gerne ville tage frem, for det, jeg frygter, er, at der vil ske en vis proportionsforvrængning. Når man ser disse udførlige paragraffer og regler og så tænker på, at de